

I действител.

Стой в Клеята на Вука. Благодарна е за
лупена рогова изработка до прозорца на збува.
Милката Сртбс е застапана до иднало и Кожа
се тужа да ѝ вгине рого, мена:

Сртбс. (Задокана) Стига Родна! Стига, рого
ми! Ека на себе си. Ми Наироти от свод сирани
Колото мртвоане. Сера на нао ветов. — мого
изнаме Котва се полара.

Благодна (Вдига рого и ханга) Ази не се смени
лавер до думана му. Но воина е, кои зное Котва
му се е сурна... и рого не измела.

— Мого мого! Воинството Котва нао зеново.

много зано се измелване. Хере рого ако избоже
втри, не мт се рого да изпуцане.

— (Станога) Зано не изпуцане?

— Не ми не рого: воинство е сврмена!

— Как сврмена?

— Сврменето рого и мена воина се трого.

Благодна (Котва) Уго думана, мена? — Не Котва?

Сртбс. От три дена се пристога. А на Котва не
издаме Котва се мена — не ми даване сврмена да